

کرمان هنوز چوب اتفاق ۱۲ سال پیش را می‌خورد

تازه‌ترین اطلاعیه درباره منع سفر به ایران، در زمان وقوع سیل صادر شد. با آن‌که استان‌های شمالی، غربی و جنوب غربی ایران درگیر این بحران شده بودند اما وزارت خارجه انگلیس به شهروندانش توصیه کرد: «از سفر به مناطقی از جمله ۱۰۰ کیلومتری محدوده مرزی ایران و افغانستان، ۱۰ کیلومتری محدوده مرزی ایران و عراق، استان سیستان و بلوچستان و محدوده شرقی محور بم به جاسک که شامل شهر «بم» نیز می‌شود، خودداری کنید.» این ماجرا با وقوع هر نوع حادثه‌ای تکرار می‌شود. سال‌هاست مناطق مرکزی ایران، امن و شهرهای مرزی در شرق و غرب به اضافه کرمان ناامن نشان داده می‌شوند، حتی گزارش‌های مثبت مؤسسه‌های امنیت سنجی از ایران نیز در تغییر هشدارها و اختراهای وزارتخانه‌های خارجه تأثیری ندارد.

عباسعلی امامیه، نماینده اطلاع‌رسانی گردشگری ایران در ژاپن که به تازگی تور آشناسازی برای تعدادی از آژانس‌های ژاپنی در استان کرمان برگزار کرده است، به این نگرانی‌ها به‌ویژه در کشور ژاپن اشاره می‌کند و به ایسنا می‌گوید: متأسفانه از سال ۲۰۰۷ میلادی بعد از ماجرای آدم‌ربایی یک تبعه ژاپنی در کرمان، جایگاه این استان در نظر ژاپنی‌ها و برخی کشورها تنزل پیدا کرد. از آن زمان ژاپنی‌ها به کرمان سفر نمی‌کنند. هرچند گزارش‌ها نشان می‌دهد کشورهای کمی در وضعیت «سفید» یا کاملاً امن قرار دارند اما درباره ناامنی در بخش‌هایی از ایران، بزرگ‌نمایی می‌شود و حجم تبلیغات و اخبار منفی نیز بیشتر است.

وی ادامه می‌دهد: اتفاق مشابه کرمان در تونس نیز رخ داده بود. وزارت خارجه ژاپن به مدت سه سال مردم این کشور را از سفر به تونس منع کرد اما اوضاع بعد از گذشت سه سال تغییر کرد و تونس از حالت ناامن خارج شد، ولی کرمان و شهر بم بعد از ۱۲ سال با وجود آن‌که حادثه مشابه دیگری در این مدت رخ نداده است، هنوز در همان وضعیت قرار دارد و هیچ همتی هم نبوده که شرایط را تغییر دهد.

امامیه به برگزاری تور آشناسازی که اواخر سال ۹۷ برای گروهی از آژانس‌های گردشگری ژاپن در کرمان با حمایت و همراهی مسؤولان این استان و اتاق بازرگانی آن برگزار شد، اشاره می‌کند و می‌گوید: این مکالمه باید از جایی شروع شود. هدف ما از اجرای تور آشناسازی برای تعدادی از مدیران و برنامه‌نویس‌های آژانس‌های ژاپنی، ایجاد سوال و جرقه‌ای در ذهن بود.

او ظرفیت استان کرمان را به تنهایی برای گردشگری، بالا می‌داند و شهداد و کویرلوت را به موتور پول‌سازی تشبیه می‌کند و در ادامه به غفلتی که در محصول‌سازی جاذبه‌های گردشگری در این استان و حتی مناطق دیگر کشور شده است، اشاره می‌کند و می‌گوید: **کرمان جاذبه‌های زیادی دارد؛ ۵ میراث طبیعی و تاریخی به همراه تمدنی با قدمت طولانی که تا کنون توجه زیادی به آن نشده است.** معتقدم اگر تحقیقات درباره تمدن کرمان (جیرفت) ادامه می‌یافت این منطقه به عنوان یکی از قدیمی‌ترین تمدن‌های جهان معرفی می‌شد، ولی کم‌کاری شده است.

وی اضافه می‌کند: لوح خطی جیرفت که تا به حال رمزگشایی نشده است، به تنهایی جاذبه‌ی قوی است که اگر راز آن کشف و درست معرفی شود موجی در ایران و جهان فقط برای دیدن این لوح خطی، راه می‌افتد.

ژاپنی‌ها ارگ بم رابی نظیر تراز تخت جمشید می‌دانند

این فعال گردشگری در ژاپن درباره علاقه ژاپنی‌ها به ارگ بم که حتی در مرمت آن پس از زلزله مشارکت مالی داشتند، اشاره می‌کند و می‌گوید: ژاپنی‌ها معتقدند ارگ بم از پرسپولیس (تخت جمشید) با اهمیت‌تر است، چون ساختار یونیک و بی‌مانندی دارد. آن‌ها معتقدند سازه‌های شبیه پرسپولیس را در تمدن‌های هم‌دوره می‌توان یافت اما **ارگ بم هیچ نمونه و مشابه خارجی ندارد.**

او ادامه می‌دهد: **تنوع ادیان در کرمان بسیار زیاد است؛** طوری که آن را به عنوان جاذبه می‌توان معرفی کرد، در حالی که تا کنون این ظرفیت فقط در یزد شناسایی و تبلیغ شده است.

وی اضافه می‌کند: در کرمان آثار تاریخی مثل بازار گنجعلی‌خان وجود دارد که هویت کهن آن از بین رفته است و سامان‌دهی مناسبی هم در اطراف آن صورت نگرفته، در حالی که ظرفیت خوبی برای شهرگردی می‌توانست باشد. حتی کویر شهداد برای ژاپنی‌ها خیلی جذاب است. **جیرفت وزنه بزرگی است که در کنار تپه گنارصندل، ارگ بم، ارگ راین و باغ شاهزاده ماهان، پکیج خوبی برای توره‌های داخلی و خارجی است. یا قنات‌های کرمان که ثبت جهانی شده است،** می‌توان با نصب یک تابلو، سیستم پیچیده و در عین حال ساده قنات و مدیریت آب را در ایران معرفی کرد. اطراف آن‌ها را سامان‌دهی و با ایجاد زیرساخت‌هایی مثل پارکینگ و رستوران برای حضور گردشگر آماده کرد.

امامیه به ضعف شناسه‌های شهری در ایران با وجود آثار تاریخی و طبیعی بسیار اشاره می‌کند و می‌گوید: در همه جای دنیالندمارک‌هایی برای عکس گرفتن وجود دارد این‌که چرا در ایران چنین اتفاقی رخ نمی‌دهد، جای تعجب دارد.

او با انتقاد از وضعیت موزه‌های محلی گفت: بهتر است تمرکز موزه‌ها به جای ایران باستان، در شهرستان‌ها باشد. بسیاری از موزه‌های محلی یا آثار کاملی از منطقه خود ندارند و یا در وضعیت مناسب سازه‌ای به سر نمی‌برند. در حالی که اگر موزه‌های

محلی کمی غنی شوند جاذبه خوبی در گردشگری خواهند بود. متأسفانه با وجود پرس‌وجو و پیگیری گردشگران خارجی برای بازدید از موزه‌های محلی اما مسؤولان، نسبت به این موضوع کمی غفلت می‌کنند.

چرا در شهر ۵ هزار ساله یک هتل خوب پیدا نمی‌شود؟!

نماینده اطلاع‌رسانی گردشگری ایران در ژاپن به کمبود زیرساخت به‌ویژه در بخش اقامت اشاره و بیان می‌کند: بزرگترین مشکل ما با بومگردی‌هاست. به نظر می‌رسد استانداردی وجود ندارد و نحوه برخورد با مسافر تعریف نشده است. در منطقه باستانی و ارزشمندی مثل جیرفت حتی یک هتل مناسب برای اقامت مسافران و گردشگران وجود ندارد. فکر می‌کنم فقط یک هتل در این شهر وجود دارد که اصلاً جای مناسبی برای ماندن نیست. آن‌طور که شنیدم، این هتل قبلاً مجتمع فرهنگیان بوده که برای تبدیل آن به هتل خیلی تلاش شده است اما آن را نمی‌توان هتل دانست. سوال گردشگرانی که به جیرفت می‌روند و از تمدن آن حیرت‌زده می‌شوند، این است که چرا شهری مثل جیرفت نباید هتل خوب داشته باشد؟! حرف از هتل ۴ یا ۵ ستاره نیست، دست‌کم هتل ۲ یا ۳ ستاره داشته باشد.

او تأکید می‌کند: باید انگیزه سرمایه‌گذاری تقویت شود. دولت باید مشوق‌هایی را تعریف کند که سرمایه‌گذاران برای ایجاد زیرساخت در شهرهایی که آثار تاریخی ارزشمند و جهانی دارند وارد عمل شوند، ولی متأسفانه برعکس شده است. تا یک سرمایه‌گذار می‌خواهد کار انجام دهد، سنگ‌اندازی‌ها هم شروع می‌شود.

امامیه به گام‌های اولیه‌ای که برای تبدیل سیستان و بلوچستان برای معرفی آن به عنوان مقصد سفر گردشگران ژاپنی برداشت، اشاره می‌کند و می‌گوید: می‌خواستم روی چابهار کار کنم اما زیرساخت مناسبی برای گردشگران خارجی ندارد. تنها فرودگاه مناسب آن، قدیمی و نظامی است و امکانات مناسب یک فرودگاه مسافربری را ندارد. جاده‌ها دست‌اندازهای زیادی دارد، مسیرهای بسیار طولانی و زیرساخت دسترسی بسیار محدود است. با این شرایط «فعلاً» دشوار است آن را به مقصد گردشگران خارجی (که معمولاً سن زیادی دارند و ترجیح می‌دهند در جاده ایمن سفر کنند)، تبدیل کرد.

<https://www.otaghkhabar24.com/news/170454> Source URL: